

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Fischer Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Böde Tamás ügyvéd által képviselt I. rendű és a ... Válságkezelő és Felszámoló Zártkörűen Működő Részvénytársaság által képviselt ... „f.a.” II. rendű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. november 15. napján kelt 6.G.40.963/2006/13. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

2000. november 21-én az I. rendű alperes bérbeadóként, a felperes bérbevevőként kötött szerződést a ... frsz.-ú ... személygépkocsira, a szerződés lejáratáig 2003. december 21-ét, a felperest terhelő bérleti díj összegét 6.855.048 forint + ÁFA összegben határozták meg.

A szerződés III/3.a. pontjában az I. rendű alperes - a III/3.d. pontban foglalt ellentételezés mellett - a gépjárművel kapcsolatos jótállási és kellékszavatossági kötelezettségét kizárta, ezen jogok érvényesítésével a felperest felruházta; a III/3.b. pontban a felperesre engedményezte a gépjármű korábbi tulajdonosával szemben fennálló, őt illető jótállási szavatossági és egyéb tulajdonosi jogokból fakadó követeléseit, a kezesi felelőssége kizárásával, a III/3.c. pontban foglaltakból következően ezen jogok gyakorlását a felperes kötelezettségévé is tette.

A szerződés megszűnését az V. fejezetben szabályozták, az V.1. pontban megszűnési okként a határozott idő elteltét megjelölve azzal, hogy a gépjármű a szerződés tartama alatt a bérbeadó tulajdonát képezi, ha a határozott idő eltelt, a felperes az I. rendű alperessel szembeni fizetési kötelezettségének köteles maradéktalanul eleget tenni, a lezáró megállapodást aláírni és a gépjárművet a szerződésben megállapított állapotban visszaszolgáltatni; amennyiben ezen kötelezettségének 24 órán belül nem tesz eleget, úgy késedelmi kötbér megfizetése és kárfelelősség terheli.

A szerződés 8. pontjában a felperes felmondási és elállási jogát kizárták. A szerződéskötés során az I. rendű alperes képviselőjében - mint márkakereskedő - a II. rendű alperes járt el.

A fenti bérleti szerződés az alperesek között 2000. november 21-én kelt visszavásárlási megállapodás mellékletét képezte, melynek 3. pontjában a szerződő felek rögzítették, hogy a perbeli gépjárművet az I. rendű alperes a II. rendű alperestől kizárólag abból a célból vásárolta meg, hogy azt a bérleti szerződéssel harmadik személynek bérbe adja. A II. rendű alperes vállalta, hogy a Ptk. szerinti jog és kellékszavatosság a bérbevevővel szemben terheli.

A szerződés 4. pontjában a II. rendű alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy az I. rendű alperes egyoldalú értesítő nyilatkozatát követően a gépjárművet visszavásárolja; a 4.a. pont szerint a bérleti szerződés megszűnéskor, ha az a határozott időtartam elteltével szűnik meg úgy, hogy a bérbevevő a szerződéses kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a 4.b. pont szerint, ha a bérleti szerződés közös megegyezéssel szűnik meg, és a bérbevevő a szerződéses kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett.

Rögzítették továbbá, hogy a visszavásárlási megállapodás hatálybalépéséről, a bérleti szerződés 4.a., 4.b. pont szerinti megszűnéséről a felperes értesíti a II. rendű alperest, aki az értesítéstől számított 5 banki napon belül, egy összegben tartozik a visszavásárlási árat megfizetni, mely a 4.a. pont esetén 892.320 forint + ÁFA.

A szerződés 2. pontja szerint az a bérleti szerződést lezáró megállapodás aláírásával lép hatályba, és az aláírástól számított 5 évig kötelezi a feleket.

A felperes és a II. rendű alperes 2000. november 24-én a bérleti idő lejártát követő 6 hónapig érvényes megállapodást kötött, melyben - utalva arra, hogy a II. rendű alperes a tulajdonjog ismételt megszerzése után adásvételi szerződés keretében harmadik személynek értékesíti a perbeli gépjárművet - a II. rendű alperes vállalta, hogy az adásvétel megkötését követően a gépkocsi forgalmi engedélyét a felperes által megjelölt harmadik személy nevére átíratatja 16.000 forint + ÁFA lebonyolítási díj megfizetése ellenében.

Rögzítették továbbá, hogy a megállapodás az I. rendű felperes bérleti szerződéséhez kapcsolódik, mely szerint a gépjármű ára a felek által megállapított 892.320 forint + ÁFA.

A bérleti szerződés megkötését követően a gépjármű többször meghibásodott; 2002. november 11-én elszakadt a vezérműszíj, a II. rendű alpereshez 2002.

november 12-én beszállított üzemképtelen gépjármű javítását a felperes szavatossági joga alapján kérte.

A felperes - hivatkozva a korábbi meghibásodásokra, valamint arra, hogy a vezérműszíj javítása 15 napon belül nem történt meg - a II. rendű alpereshez intézett, 2003. január 22-én kelt levelében a teljesítéshez fűződő érdekmulásra alapítottn a szerződés megkötésének napjára visszamenő hatállyal elállt az adásvételi szerződéstől, nyilatkozattétele alapjaként a szavatossági jogok I. rendű alperes általi engedményezésére hivatkozott.

A II. rendű alperes 2003. január 30-án kelt levelében közölte, hogy jogviszony a felperes és az I. rendű alperes között jött létre, így az elállást a bérbeadóval kell közölni. Utalt továbbá arra, hogy a motorjavításnak csak a 65 %-át vállalta szavatossági alapon, a további hibák kijavítási költségének kifizetése ellenében a gépjármű átvehető.

2003. november 21-én a felperes értesítette a II. rendű alperest, hogy a perbeli gépjárműre - melyre a II. rendű alperes visszavásárlási kötelezettséget vállalt - kötött bérleti szerződés 2003. december 21-én lejár.

2003. december 15-én kelt okirat szerint az I. rendű alperes és a felperes - akinek a képviseletében ... járt el - megállapodást kötött a bérleti szerződés lezárásáról azzal, hogy a bérbevevő a teljes tartozását maradéktalanul kiegyenlítette. Ugyanezen napon, ugyanezen felek közötti átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint a gépjármű hiánytalan átadása is megtörtént, és rögzítést nyert, hogy egymással szemben további követelésük nincs.

A fenti napon az I. rendű alperes a perbeli gépjármű bruttó 1.115.400 forintos vételáráról 2003. december 22-i fizetési határidejű számlát állított ki a II. rendű alperes felé, aki azt határidőben kiegyenlítette.

2003. december 15-én az alperesek között is átadás-átvételi jegyzőkönyv jött létre a perbeli gépjárműre vonatkozóan, utalva többek között arra, hogy a visszavásárlási szerződéssel kapcsolatban egymással elszámoltak.

Az I. rendű alperes az okmányirodához intézett, 2003. december 15-i nyilatkozataiban egyfelől kérte a felperes üzembentartói jogosultságának törlését, másfelől hozzájárult ahhoz, hogy a II. rendű alperes nevére a tulajdonjog átírára kerüljön.

A felperes 2003. február 13-án terjesztett elő keresetet a II. rendű alperessel szemben, elállása folytán vételár és kártérítés megfizetése iránt. A II. rendű alperes elévülési kifogását elfogadva a Budai Központi Kerületi Bíróság 2004. július 7. napján kelt 10.P/G.XI.20.524/2003/7. számú ítéletével a keresetet elutasította, a Fővárosi Bíróság 2005. május 10. napján kelt 1.Gf.75.936/2004/4. számú

végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elévülés vizsgálatára újabb eljárás lefolytatását és újabb határozat hozatalát rendelte el.

A megismételt eljárásban a felperes tudomására jutott, hogy a II. rendű alperes 2005. március 9-én kelt adásvételi szerződéssel a perbeli gépjárművet 2.020.000 forint vételár ellenében ...nek értékesítette. A per során a keresetétől a II. rendű alperes hozzájárulásával elállt, a bíróság a pert 2006. április 11-én kelt 10.P/G.XI.21.689/2005/20. számú végzésével megszüntette.

A felperes 2006. június 13-án terjesztett elő kereseti kérelmet az alperesekkel szemben; a per során 2007. augusztus 31-én pontosított keresetében arra hivatkozott, az előzetes perben - tekintve, hogy a gépjármű javítása a II. rendű alperes részéről 15 napon belül nem történt meg - bizonyítani tudta volna, hogy az elállása - hibás teljesítés okán - jogszerű volt. A II. rendű alperest a bérleti szerződésben biztosított szavatossági joga alapján perelhette, függetlenül attól, hogy közöttük nem állt fenn jogviszony. Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes a bérleti szerződést hamis okirat okmányirodai benyújtásával lezárta - állítása szerint ugyanis az okiratokat aláíró ... sohasem állt a felperes alkalmazásában -, egyben a gépjárművet értékesítette, ezzel a Ptk. 4. § (1), (4) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettségét megsértette; a felperest megfosztotta a Ptk. 320. § (3) bekezdése szerinti perelhetőségi jogától, s ezzel kárt okozott. A gépjármű értékesítésében mindkét alperes részt vett és a közöttük lévő visszavásárlási megállapodás szervesen kapcsolódott a bérleti szerződéshez, kizárólag a II. rendű alperesnek értékesíthette a gépjárművet az I. rendű alperes, aki a felperes értesítése alapján, a II. rendű alperes pedig a korábbi per alpereseként tudott arról, hogy a felperes nem zárta le a bérleti szerződést és az értékesítéshez nem járult hozzá, így az alperesek kárfelelőssége megosztott.

Kártérítésként 5.528.000 forint vételárra, annak az adásvételi szerződés megkötésétől számított késedelmi kamatára, időközbeni vételár-emelkedés megtérítéseként 1.491.900 forintra, továbbá 2002. november 12-től 2003. december 12-ig igénybe vett bérgépkocsi 3.165.000 forintos (12.000 forint/nap 264 nappal számolva) költségére, valamint annak késedelmi kamatára támasztott igényt, hivatkozva a Ptk. 318. § (1) bekezdésében és 339. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a felperes szavatossági jogai közül elállási jogot gyakorolt, ennek folytán az alperesek közötti adásvételi ügylet megszűnt, és az eredeti állapot helyreállításának volt helye. A felperes az elállási szándékát megerősítve a gépjárművet a II. rendű alperes birtokába adta. Az I. rendű alperes nem tanúsított olyan magatartást, amely lehetetlenné tette volna a felperesi elállási jog gyakorlását. Az elállás okán a II. rendű alperes azonnal jogosult lett volna a tulajdonába visszakerült gépjárművet értékesíteni, így az alperesek későbbi magatartása a kárigény szempontjából irreleváns. Utalt arra, hogy a felperes a kár bekövetkeztét és a szükséges okozati összefüggést sem bizonyította. Téves a felperes Ptk. 320. § (3) bekezdésében foglaltakra hivatkozása is; az elállás közlésekor a gépjármű visszakerült a II. rendű alpereshez, így annak

visszaadásában a felperes nem hogy akadályoztatva nem volt, de az ténylegesen meg is történt. Emellett ezen jogszabályi rendelkezés a szerződésen alapuló elállást korlátozza, míg a felperes törvényen alapuló elállási jogával élt. Az, hogy a felperes az előzetes perben a követelésétől téves jogértelmezés alapján elállt, az alperesek terhére nem eshet. Utalt arra is, hogy a felperesi követelés az I. rendű alperessel szemben idő előtti, vizsgálata csak akkor merülhetne fel, ha a felperes II. rendű alperessel szembeni szavatossági igényei jogerős elutasítást nyernének. Mindezt elsődlegesen a per megszüntetését kérte - a Pp. 157. § a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontjára - másodlagosan a kereset elutasítását.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmében jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a 2000. november 21-i bérleti szerződésben foglaltakból nem következik, hogy az I. rendű alperesnek a perbeli gépkocsi értékesítésétől tartózkodnia kellett volna, a szerződés megszűnését követően az I. rendű alperes az értékesítésben korlátozva lenne. Az alperesek közötti visszavásárlási szerződés alapján a II. rendű alperest terhelte visszavásárlási kötelezettség, emellett a felperes javára opciós jog kikötésére került sor a közöttük létrejött 2000. november 24-i megállapodásban. Az opciós jogával a felperes a megadott 6 hónap alatt nem élt, így a II. rendű alperes a visszavásárlás során tulajdonába került gépjárművet az opciós jog megszűnése után jogszerűen értékesíthette harmadik személynek. Álláspontja szerint sem a gépjármű tulajdonosától történő visszavásárlás, sem annak tovább értékesítése során szerződésszegést nem követett el, jogszabályt nem sértett, jogellenesség hiányában a felperes kárigénye alaptalan. Utalt arra, hogy a felperes a kárfelelősség jogszabályi feltételei fennállását nem bizonyította, emellett vitatta a követelés összecszerűségét is.

Az elsőfokú bíróság 2007. november 15-én kelt 6.G.40.963/2006/13. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 203.698 forint, a II. rendű alperesnek 18.601 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2003. december 21-ig terjedő időtartamra 2000. november 21-én bérleti szerződés jött létre a perbeli gépjárműre, melyre a felperes a II. rendű alperessel kötött 2000. november 24-i megállapodás alapján a bérlet lejártát követő 6 hónapra vevőkielölési jogot szerzett. Álláspontja szerint a bérleti szerződés III/3.a. pontjában foglaltakból nem következik a jótállási jogok elállási jogra is kiterjedő engedményezése; az I. rendű alperes a márkakereskedők által szokásszerűen végzett javításra kötött szerződést, ezt támasztja alá a II. rendű alperes 2003. január 30-i nyilatkozata, melyben a 2003. január 22-i, hozzá intézett - jogszabály által biztosított jótálláson alapuló - elállást utasította el azzal, hogy az az I. rendű alperessel közlendő. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a bérleti szerződés hatálya alatt az I. rendű alperessel a felperes elállást nem közölt, a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt folyó perben az I. rendű alperest alperesként nem vonta perbe, így a határozott idő lejártáig a felperes és az I. rendű alperes közötti bérleti

szerződés hatályban maradt. Megállapította továbbá, hogy a gépjármű a II. rendű alperes birtokába került, de a felperes a bérleti szerződés szerinti díjakat szabályszerűen teljesítette az I. rendű alperes felé, mindezekre figyelemmel nem nyert bizonyítást a szerződés bármely okból való lehetetlenülése, a felperes erre vonatkozó előadását nem bizonyította.

A 2003. december 15-i, felperes és I. rendű alperes közötti gépjármű átvételére és a bérleti szerződés elszámolására vonatkozó okirat kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes részéről az aláírás hamisított volt, a hamisítás körülményeit a büntetőeljárás sem tudta tisztázni. Ennek azonban álláspontja szerint jelentősége nem volt, mert az I. rendű alperes a szerződés V.1. pontjában foglaltakra figyelemmel nem jutott többhöz, mint amihez szerződésszerű eljárás során juthatott volna, és a felperest sem terhelte több kötelezettség; a határozott idő elteltével - a per adatai szerint - megvalósult a felperes bérleti díj fizetési kötelezettsége és az, hogy a gépjármű az I. rendű alperes birtokába került. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy az I. rendű alperes a gépjármű vételárának megfizetésére lenne köteles, így az ekörbeni kárigény alaptalan, továbbá az sem nyert bizonyítást, hogy az I. rendű alperes felelne akár a gépjármű vételár emelkedésének megfizetéséért, akár a felperes által állítottan bérelt gépjármű díjáért. Utalt arra is, hogy a felperes az előzetes perben saját belátása szerint az igényérvényesítéstől elállt, nem nyert bizonyítást, hogy abban a perben pernyertessé vált volna-e, ezért erre sem alapítható jogszerűen kárigény.

A II. rendű alperes vonatkozásában kifejtette, a bérleti szerződés megszűnését követő 6 hónapra biztosította a vevőkijelölési jogot, mely határidő eredménytelenül telt el, ezalatt a gépjármű újra értékesítésére a II. rendű alperes részéről nem került sor. Az, hogy a felperes nem élt a vevőkijelölési jogával, a saját érdekkörébe tartozik, és erre kárigényt nem alapíthat.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését kérte. A fellebbezésében az első fokú eljárás során előadott tényállás és arra alapított jogi álláspontja megismétlése mellett - jogszabályi hivatkozását kiegészítve a Ptk. 207. § (1) bekezdésére, 306. § (3) bekezdésére - sérelmezte annak figyelmen kívül hagyását, hogy a 2007. augusztus 31-én kelt pontosított kereseti kérelmében lehetetlenülésre igényt nem alapított, így az elsőfokú bíróság tévesen vizsgálta a kereset megalapozottságát ezen a jogcímen, továbbá utalt arra, hogy a jogcím esetleges téves megjelölése miatt a kereseti kérelem nem utasítható el.

Sérelmezte továbbá a bérleti szerződés III.3.a., b., c., d. pontjaiban foglaltak szűkített értelmezését, állította, hogy a felek a kellékszavatossági jogokat nem korlátozták, így elállási jogát jogszerűen gyakorolhatta. Elállást a II. rendű alperessel volt köteles közölni, tekintve, hogy nem az elsőfokú bíróság által hivatkozott bérleti, hanem az alperesek közötti adásvételi szerződéstől kellett elállnia. Utalt arra, hogy a bérleti szerződés 8. pontjában a bérbevevői elállás és felmondás jogát egyébként is kizárták. Az elállás gyakorlásának jogszerűsége körében utalt arra is, hogy ellenkező esetben az előzetes perben első-, illetve másodfokú eljárásban a per megszüntetésére került volna sor. Álláspontja szerint a Ptk. 320. § (3) bekezdésére történő hivatkozása is jogszerű volt, tekintve, hogy a

kellékszavatossági és kártérítési igényérvényesítési jogosultságot szerződésben rögzítették, s mivel a gépjármű visszaszolgáltatására nem képes, az előzetes perben korábban fennállt perbeli legitimációja megszűnt. Az első fokú eljárás során kifejtetteket megismételve utalt arra, hogy a perbeli legitimáció megszűnése az alperesek jogellenes magatartására vezethető vissza, mely a kárfelelősségüket megalapozza.

Az I. rendű alperes az első fokú eljárás során előadott védekezése fenntartásával fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást kellően feltárta, és döntően helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Helytálló a felperes azon fellebbezési előadása, hogy a 2007. augusztus 31-i pontosított keresetében a Ptk. 312. § (2) bekezdésében foglaltakra már igényt nem alapított, így az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem megalapozottságát ezen a jogcímen szükségtelenül vizsgálta.

Ugyancsak helytálló a felperes azon fellebbezési okfejtése, hogy az elsőfokú bíróság a 2000. november 21-én kelt bérleti szerződés III/3. pontjában foglaltakat az elállási jogra vonatkozóan tévesen értelmezte.

A bérleti szerződés III.3.b. pontja szerint a bérbeadó „... a Bérbe vevőre engedményezi jövőbeni bizonytalan követelésként a Gépjármű korábbi tulajdonosával szemben fennálló, őt illető jótállási, szavatossági és egyéb tulajdonosi jogából fakadó követeléseit”.

A fenti szerződési rendelkezés megfogalmazásának Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti értelmezéséből nem következik az igényjogosultság korlátozása; a szerződés alapján a jótállási és szavatossági igény érvényesítése az engedményes részéről a jogviszony keletkezésének időpontjában hatályos Ptk. 306. § (1), (2), (3) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően történhet, azaz árleszállítás, kijavítás, kicserélés kérhető, és a jogszabályi feltételek teljesülése elállásra is alapot adhat. Ebből következően a felperes a gépjármű adásvételi szerződésre vonatkozó, a Ptk. 328. § (1) bekezdése alapján megszerzett elállási jogát - függetlenül attól, hogy az elállás az I. rendű alperes, mint tulajdonos érdekét nyilvánvalóan másképp érinti, mint egy kijavítás vagy kicserélés - gyakorolhatta, a felperes az I. rendű alperes külön hozzájárulása nélkül ekörbeni nyilatkozattételre jogosult volt. Ezt alátámasztja az is, hogy az I. rendű alperes nem tette vitássá az elállás felperes részéről történt gyakorlásának a jogszerűségét.

Az elsőfokú bíróság által felhívott, 2003. január 30-i - elállást visszautasító - II. rendű alperesi levélből nem következik az elállási jog engedményezésének a hiánya, az ekörbeni megállapodás a felperesre és az I. rendű alperesre tartozott, a II. rendű alperes, mint a jótállási és szavatossági jogok kötelezettje, a 2000. november 21-i, felperessel kötött visszavásárlási szerződés 3. pontja szerint értesült a jogok átruházásáról, és vállalta a felperes felé történő helytállást.

Helytálló a felperes azon fellebbezési érvelése is, hogy az I. rendű alperes helyett gyakorolt elállás - tekintve, hogy az a perbeli gépjármű meghibásodásán és annak kifogásolt javításán alapult - a gépjármű adásvételi szerződésére vonatkozhatott, így a nyilatkozattétel címzettje a gépjármű eladója, a II. rendű alperes.

Ugyanakkor az elállás jogszerűségének a vizsgálata nem a jelen jogvitára tartozik, továbbá helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy nem áll rendelkezésre az elállás megalapozottságát elbíráló bírósági határozat, tekintve, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt e körben folyó 10.P/G.XI.21.689/2005. számú per érdemi döntés meghozatala nélkül - a felperes keresettől történő elállása folytán - a per megszüntetésével zárult.

Az elállás jogának gyakorolhatóságára vonatkozó téves jogi álláspontja ellenére az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a 2000. november 21-i bérleti szerződés, annak 2003. november 21-i lejártáig a szerződő felek között hatályban maradt, s ezen időpontig az elállás közlésétől függetlenül a felperes - a per nem vitás adatai szerint - bérleti díjfizetési kötelezettségének rendben eleget tett.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításakor sem, hogy a bérleti szerződést lezáró, 2003. december 15-i megállapodás és átadás-átvételi jegyzőkönyv nem a felperes részéről került aláírásra.

Ekörbeni okfejtését a Fővárosi Ítéltábla azzal pontosítja, hogy a felperes neve fölött aláíró ... - a felperes által csatolt büntetőeljárás során hozott határozatokból kitűnően - nem állt a felperes alkalmazásában és mivel a per adatai szerint nem minősült a meghatalmazottjának sem, a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti álképviselőként járt el, akinek az eljárását a felperes utólag nem hagyta jóvá.

A per során a felperes nem tett tényelőadást arra vonatkozóan, hogy az I. rendű alperes tudott az álképviselési eljárásról vagy arról kellő körültekintés mellett tudnia kellett, illetőleg, hogy a fenti okiratok elkészítésekor rosszhiszeműen járt volna el. Utal a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a bérleti szerződést lezáró megállapodás a felperesre nézve valótlán tény nem tartalmaz; a felperes szerződésszerű teljesítését - mely a felperes által sem vitatottan megtörtént - rögzíti.

Osztja a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon okfejtését is, hogy a bérleti szerződés fenti módon bekövetkezett lezárása ténylegesen a szerződés V.1. pontjában foglaltaknak felelt meg; ezáltal az I. rendű alperes sem jutott többlet-jogosultsághoz, és a felperest sem terhelte többlet-kötelezettség.

Az I. rendű alperes a bérleti szerződés lezárásának tudatában a II. rendű alperessel 2000. november 21-én kötött visszavásárlási megállapodásban foglaltaknak

megfelelően járt el; értesítette a II. rendű alperest a bérlet lejáratáról, és a megállapodásukban rögzített áron a gépjárművet értékesítette a részére.

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes magatartását is; a II. rendű alperes az I. rendű alperestől visszavásárlással jogszerűen szerezte meg a perbeli gépjármű tulajdonjogát, és annak 2005. március 9-i tovább értékesítésével nem sértette meg a felperes opciós jogát.

A felperes a perbeli gépjárműre a II. rendű alperessel 2000. november 24-én megkötött megállapodással szerzett a bérleti idő lejártát követő hat hónapig fennálló opciós jogot. Nem tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításakor, hogy ezen határidő eredménytelenül telt el, a felperes az opciós jogával nem élt. A II. rendű alperest sem szerződésen, sem jogszabályon alapuló kötelezettség nem terhelte arra vonatkozóan, hogy a felperest nyilatkoztassa, opciós jogát gyakorolni kívánja-e.

Utal a Fővárosi Ítéltábla arra, az alperesek nem akadályozták a felperest az opciós joga gyakorlásában; a bérleti szerződés lejártának időpontjával, szerződésszerű teljesítésével és az opciós jog gyakorlására nyitva álló határidővel nyilvánvalóan tisztában volt, így - amennyiben nem is tudott a bérleti szerződést lezáró megállapodásról - a gépjármű tulajdonjogának megszerzését semmi sem gátolta. Az opciós jog gyakorlására nyitva álló határidő alatt a II. rendű alperessel közölt elállásra folyó per még nem zárult le, a felperes a gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén nem engedményesként, hanem tulajdonosként gyakorolhatta volna a II. rendű alperessel szemben fennálló szavatossági igényét.

Mindezért - jogellenesség hiányában - helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság az alpereseket terhelő kárfelelősség hiányára, a kereset alaptalanságára.

A fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására és jogi következtetés megállapítására nem adtak alapot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az I. rendű alperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alapulvételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2008. szeptember 23.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,

Dr. Rédei Anna s. k.,

előadó bíró

bíró